

WYROBY PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO	NORMA BRANŻOWA	BN-78
	Produkty organiczne Chloroparafina 10 i 40	6025-03
		Zamiast BN 70/6025 03
		Grupa katalogowa X 25

1 WSTĘP

1 1 Przedmiot normy Przedmiotem normy jest chloroparafina 10 i 40, otrzymywana przez chlorowanie rafinowanej parafiny o długości łańcucha $C_{20} - C_{25}$

1 2 Zakres stosowania przedmiotu normy Chloroparafinę 10 stosuje się do produkcji dodatków obniżających temperaturę krzepnięcia olejów smarowych

Chloroparafinę 40 stosuje się jako plastyfikator do tworzyw sztucznych, lakierów i gumy, do impregnacji materiałów włókienniczych oraz jako dodatek do olejów przekładniowych i olejów do obróbki metali

2 PODZIAŁ I OZNACZENIE

2 1 Rodzaje W zależności od zawartości związanego

Wymagania fizyczne i chemiczne - wg tabl 1

Tablica 1

Wymagania	Rodzaje		
	10	40	
		Odmiany	
		A	B
a) Wygląd zewnętrzny w temperaturze 293 K (20°C)	substancja o konsystencji mazistej	ciecz gęsta, klarowna	
b) Barwa w skali jodowej, najwyżej	nie normalizuje się	9	nie normalizuje się
c) Gęstość ρ_{4}^{20} kg/m ³ (g/cm ³)	-	1160 ± 1185	
	-	(1,160 ± 1,185)	
ρ_{4}^{30} kg/m ³ (g/cm ³)	850 ± 890 (0,85 ± 0,89)	-	-
d) Związanego chloru, %	9 ± 12	40 ± 44	
e) Kwasow w przeliczeniu na HCl, %, na wyżej	0,04	0,01	
f) Substancji lotnych w temperaturze 403 K (130°C, %, najwyżej)	-	0,20	
g) Składników nierozpuszczalnych w trójchloroetylenie, %, najwyżej	0,03	0,03	
h) Wody, %, najwyżej	0,1	0,1	
i) Stabilność po 4 h, w przeliczeniu na HCl, %, najwyżej			
- w temperaturze 343 K (70°C)	0,3	-	
- w temperaturze 448 K (175°C)	-	0,25	
j) Lepkość w temperaturze 293 K (20°C) Pa s (cP)	-	4,5 ± 7 (4500 ± 7000)	
k) Wolnego chloru	nie zawiera	nie zawiera	

3 WYMAGANIA

CHLOROPARAFINA 40 A BN-78/6025-03

Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Rafineryjnego i Petrochemicznego PETROCHEMIA
Ustanowiona przez Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Rafineryjnego i Petrochemicznego PETROCHEMIA
dnia 21 czerwca 1978 r jako norma obowiązująca od dnia 1 października 1978 r
(Dz Norm i Miar nr 15/1978 poz 67)

4 PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4 1 Pakowanie Chloroparafinę 10 i 40 należy pakować w suche, czyste cysterny, emaliowane lub wyłożone materiałem kwasoodpornym, w cysterny ze stali kwasoodpornej oraz w bębny wg BN-76/5046-03 typ 1 bez otworu dodatkowego podtyp 1, odmiana 5 (bębny z dnami stałymi, z obręczami z kształtownika obręczowego, ocynkowane wewnątrz i zewnątrz), pojemności 200 dm³ i w bębny z polietylenem pojemności 115 dm³ wg BN-73/6411-03

Dopuszcza się stosowanie innych opakowań z tym zastrzeżeniem, że powinny one zabezpieczyć produkt w stopniu co najmniej takim jak wyżej wymienione i powinny mieć wymiary zgodne z zasadami systemu wymiarowego wg PN-64/O-79021

Opakowania należy napełniać najwyżej do 95% ich pojemności

Na cysternach z chloroparafiną należy umieścić co najmniej następujące oznakowanie

- nazwę zakładu produkującego,
- oznaczenie wg 2 3

Na bębnach i innych drobnych opakowaniach należy umieścić co najmniej następujące oznakowanie

- nazwę zakładu produkującego,
- oznaczenie wg 2 3,
- masę netto,
- datę produkcji

Miejsce umieszczenia znaków i sposób znakowania - wg PN-76/O-79252

4 2 Przechowywanie Chloroparafinę należy przechowywać w zbiornikach ze stali kwasoodpornej lub wyłożonych wewnątrz materiałem kwasoodpornym, pod zadaszeniem oraz w bębnach wg 4 1, w pomieszczeniach o temperaturze nie wyższej niż 30°C. Czas składowania produktu przechowywanego w ten sposób nie powinien być dłuższy niż 4 miesiące od daty wysyłki z zakładu produkującego

Bębny należy przechowywać w jednej warstwie

4 3 Transport Chloroparafinę w bębnach można przewozić dowolnymi środkami transportu

W przypadku transportu koleją, należy stosować obowiązujące Przepisy o ładowaniu i wyładowywaniu wagonów towarowych w komunikacji wewnętrznej. Przy transporcie samochodowym - Instrukcję o ładowaniu samochodów ciężarowych i przyczep

Bębny z chloroparafiną należy układać ściśle obok siebie, w jednej warstwie, otworami na pobocznicy do góry i zabezpieczyć przed przesuwaniem za pomocą klinów

Dopuszcza się ułożenie drugiej warstwy bębnowej wg BN-76/5046-03, w przypadku gdy dolną warstwę uprzednio zabezpieczy się deskami

5 BADANIA

5 1 Program badań

5 1 1 Badania wykonywane dla każdej partii produktu

- a) sprawdzenie wyglądu zewnętrznego (3a),
- b) oznaczanie barwy (3b),
- c) oznaczanie gęstości (3c),
- d) oznaczanie zawartości związanego chloru (3d),
- e) oznaczanie stabilności (3i),
- f) oznaczanie lepkości (3j)

5 1 2 Badania wykonywane na ządanie odbiorcy lub co najmniej raz na kwartał

- a) oznaczanie zawartości kwasów (3e),
- b) oznaczanie zawartości substancji lotnych (3f),
- c) oznaczanie zawartości składników nierozpuszczalnych w trójchloroetylenie (3g),
- d) oznaczanie zawartości wody (3h),
- e) sprawdzenie nieobecności wolnego chloru (3k)

5 2 Wielkość i skład partii Partię produktu stanowi zawartość jednej cysterny lub najwyżej 200 opakowań napełnionych z jednego zbiornika magazynowego

5 3 Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej Przy pobieraniu próbek należy stosować PN-67/C-04500

Próbki należy pobierać z każdej cysterny

Z partii produktu w bębnach lub innych drobnych opakowaniach, w zależności od jej liczności, należy wybrać do pobierania próbek, w sposób losowy, liczbę opakowań wg tabl 2

Tablica 2

Liczba opakowań jednostkowych w partii, sztuk	Liczba opakowań, które należy wybrać do pobierania próbek, sztuk
do 5	3
6 + 25	5
26 + 63	7
64 + 160	8
161 + 200	9

Próbki z cystern i bębnowej należy pobierać w stanie ciekłym, z całej grubości warstwy, probnikiem nr 2 lub 9 wg PN-74/C-60008

U producenta dopuszcza się pobieranie próbek w czasie napełniania cystern - w sposób ciągły z kurka probierczego lub ze zbiornika przed napełnieniem opakowań - z całej wysokości słupa cieczy

Próbka ogólna powinna wynosić co najmniej 1000 cm³. W przypadku gdyby łączna objętość próbek pierwotnych była mniejsza niż 1000 cm³, należy odpowiednio zwiększyć liczbę próbek pierwotnych

Próbkę ogólną, po wymieszaniu, należy podzielić na dwie części, z których jedną przeznaczyć do badań, a drugą zachować do analizy rozjemczej w ciągu 3 miesięcy od daty wysyłki

5 4 Opis badan5 4 1 Sprawdzenie wyglądu zewnętrznego wykonać

wizualnie

5 4 2 Oznaczenie barwy - wg PN-58/C-045265 4 3 Oznaczenie gęstości wykonać areometrem 'wg

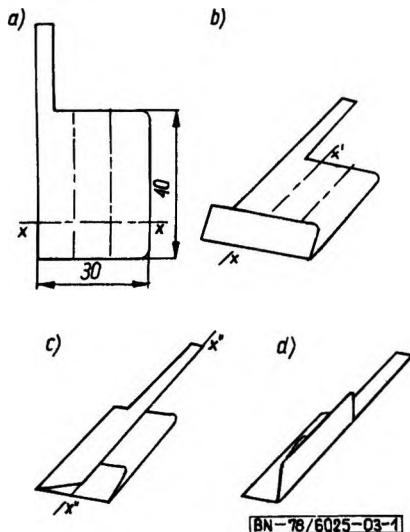
PN-66/C-04004 p 2 1

5 4 4 Oznaczenie zawartości związanego chloru me-

todą A (metoda arbitrazowa)

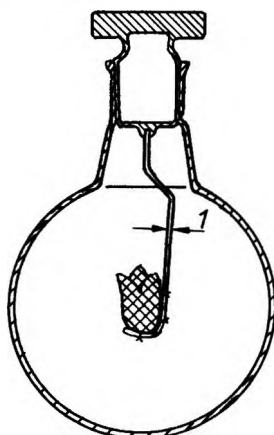
5 4 4 1 Przyrządy i materiały

a) Arkusik bibuły o kształcie wg rys 1a), wycięty z sącza ilościowego

Rys 1

b) Kolba kulista pojemności 750 cm³ z doszlifowanym korkiem. W korek jest wtopiony drut platynowy grubości około 1 mm, do końca którego przymocowano koszyczek z siatki platynowej (rys 2). Koszyczek powinien być wykonany z kwadratu siatki o boku 50 mm, przeswicie oczka 1 mm² i grubości drutu siatki około 0,2 mm. Po zamknięciu kolby korkiem, koszyczek powinien znajdować się w środku kolby. Dopuszcza się stosowanie kolby płaskodennej lub stożkowej o tej samej pojemności.

Rys 2

c) Naczynko wagowe

d) Zlewka pojemności 1,5 + 2 dm³5 4 4 2 Odczynniki i roztwory

a) Alkohol etylowy cz d a , 96-procentowy

b) Azotan rtęciawy Hg₂(NO₃)₂ · 2H₂O - roztwór 0,05N. Odważyć 14 g azotanu rtęciawego, rozpuścić w zlewce w 20 cm³ roztworu kwasu azotowego, przenieść ilościowo do kolby pomiarowej pojemności 1 dm³, popłukując zlewkę wodą, dodać kilka kropel rtęci, dopełnić do kreski wodą, dokładnie wymieszać, przelać do butelki ze szkła oranżowego i odstawić na 2 - 3 doby.

Po upływie tego czasu ustalić współczynnik przeliczeniowy miana roztworu azotanu rtęciawego w sposób następujący: odważyć około 0,1 g chlorku potasowego z dokładnością do 0,0002 g, rozpuścić w 50 cm³ wody, dodać 5 cm³ roztworu kwasu azotowego i miareczkować przy ciągłym mieszaniu roztworem azotanu rtęciawego, dodając pod koniec miareczkowania - na 1 cm³ przed uzyskaniem punktu równoważnikowego - 0,1 cm³ roztworu dwufenylokarbazonu.

W punkcie równoważnikowym zachodzi wyraźna zmiana barwy z błękitnej na niebieskofioletową.

Współczynnik przeliczeniowy (F) miana roztworu azotanu rtęciawego obliczyć wg wzoru

$$F = \frac{m}{0,003737 V} \quad (1)$$

w którym

m - odważka chlorku potasowego, g,

V - objętość roztworu azotanu rtęciawego zużyta do miareczkowania, cm³,0,003737 - ilość chlorku potasowego odpowiadająca 1 cm³ ściśle 0,05N roztworu azotanu rtęciawego, g

c) Chlorek potasowy ch cz , wyprazony w platynowej parownicy do stałej masy w temperaturze 500 + 600°C

d) Dwufenylokarbazon - roztwór alkoholowy 1-procentowy (sporządzić raz w tygodniu)

e) Kwas azotowy cz d a , roztwór 25-procentowy, nie zawierający tlenku azotu, przygotowany następująco do roztworu kwasu azotowego dodawać kroplami, przy ciągłym mieszaniu, roztwór nadmanganianu potasowego do uzyskania intensywnego zabarwienia, które usunąć przez dodanie kroplami 3-procentowego roztworu nadtlenku wodoru.

f) Nadmanganian potasowy, roztwór 3-procentowy

g) Nadtlenek wodoru cz , roztwór 30-procentowy i roztwór 3-procentowy

h) Tlen sprężony

i) Wodorotlenek potasowy cz d a , roztwór 10-procentowy

5 4 4 3 Wykonanie oznaczenia Do naczynka wagowego wlać około 6 cm³ uprzednio wymieszanej próbki badanej

chloroparafiny, włożyć niewielki pręcik szklany i zważyć całość z dokładnością do 0,0002 g

Następnie na arkusiku bibuły o kształcie i wymiarach wg 5 4 4 1a) przenieść pręcikiem / naczynka wagowego (około 2 • 3 kropli)

- dla chloroparafiny 10 - 0,04 ± 0,06 g,

- dla chloroparafiny 40 - 0,02 ± 0,04 g

Pręcik włożyć do naczynka wagowego i całość ponownie zważyć z tą samą dokładnością. Masę odważki należy obliczyć z różnicy masy naczynka wagowego przed i po pobraniu próbki chloroparafiny

Arkusik bibuły złożyć wg rys 1b) c) i d) i umieścić w platynowym koszyczku w taki sposób, aby pasek bibuły wystawał z koszyczka

Do kolby wlać 100 cm³ wody i 1 cm³ roztworu wodorotlenku potasowego i 0,15 cm³ roztworu 30-procentowego nadtlenku wodoru

Do kolby wprowadzić przez rurkę szklaną tlen w ciągu 5 min, przy szybkości przepływu 250 ± 350 cm³/min. Następnie wystający z koszyczka pasek bibuły zapalić i całość szybko umieścić w kolbie, zatykając natychmiast kolbę korkiem. Kolbę należy ostrożnie obrócić w taki sposób, aby ciecz pokrywała dno korka. Po zakończeniu spalania, zawartość kolby łagodnie wytrząsac do całkowitego pochłonięcia produktów spalania, następnie kolbę odwrócić i ochłodzić pod strumieniem zimnej wody w ciągu 15 min, wstrząsając od czasu do czasu. Następnie otworzyć kolbę, korek i koszyczek obmyć małą ilością wody, do kolby dodać 5 cm³ roztworu kwasu azotowego i miareczkować roztworem azotanu rtęciowego, dodając pod koniec miareczkowania - na 1 cm³ przed uzyskaniem punktu równowaznikowego - 0,3 cm³ roztworu dwufenylokarbazonu (wskaznika)

Zawartość związanego chloru (X_1) obliczyć w procentach wg wzoru

$$X_1 = \frac{V \cdot F \cdot 0,001773 \cdot 100}{m} \quad (2)$$

w którym

V - objętość 0,05N roztworu azotanu rtęciowego, zużyta do zmiareczkowania badanej próbki, cm³,

F - współczynnik przeliczeniowy miana obliczony wg wzoru (1),

m - odważka badanej chloroparafiny, g,

0,001773 - ilość chloru odpowiadająca 1 cm³ 0,05N roztworu azotanu rtęciowego, g

5 4 4 4 Wynik Za wynik należy przyjąć średnią arytmetyczną wyników co najmniej dwóch oznaczeń, nie różniących się między sobą więcej niż o 0,3 wartości bezwzględnej

5 4 5 Oznaczenie zawartości związanego chloru metodą B

5 4 5 1 Przyrządy i materiały - wg 5 4 4 1a), b) i c)

5 4 5 2 Odczynniki i roztwory

a) Azotan srebra cz d a , roztwór 0,1N

b) Kwas azotowy cz d a , roztwór 2N

c) Nadtlenek wodoru cz , roztwór 30-procentowy

d) Nitrobenzen cz

e) Rodanek amonowy cz d a , roztwór 0,1N

f) Siarczan amonowo-żelazowy ($\text{NH}_4\text{Fe}(\text{SO}_4)_2 \cdot 12\text{H}_2\text{O}$) cz d a , roztwór nasycony

g) Tlen sprężony

h) Wodorotlenek potasowy cz d a , roztwór 10-procentowy

5 4 5 3 Wykonanie oznaczenia Próbkę badanej chloroparafiny odważyć i spalić wg 5 4 4 3

Po ochłodzeniu kolby pod strumieniem zimnej wody, kolbę otworzyć, korek i koszyczek obmyć małą ilością wody, dodać 2,5 cm³ roztworu kwasu azotowego, 15 cm³ roztworu azotanu srebra, 3 krople siarczanu amonowo-żelazowego, 1 cm³ nitrobenzenu i miareczkować roztworem rodanku amonowego do zmiany barwy (od 1 kropli)

Zawartość związanego chloru (X_2) obliczyć w procentach wg wzoru

$$X_2 = \frac{(V - V_1) \cdot 0,003546 \cdot 100}{m} \quad (3)$$

w którym

V - objętość ściśle 0,1N roztworu azotanu srebra, dodana do badanej próbki, cm³,

V₁ - objętość ściśle 0,1N roztworu rodanku amonowego, zużyta do zmiareczkowania nadmiaru jonów srebra, cm³,

m - odważka badanej chloroparafiny, g,

0,003546 - ilość chloru odpowiadająca 1 cm³ 0,1N roztworu azotanu srebra, g

5 4 5 4 Wynik Za wynik należy przyjąć średnią arytmetyczną wyników co najmniej dwóch oznaczeń, nie różniących się między sobą więcej niż o 0,2 wartości bezwzględnej

5 4 6 Oznaczenie zawartości kwasów

5 4 6 1 Odczynniki i roztwory

a) Czterochlorek węgla cz d a

b) Woda destylowana przygotowana wg PN-68/C-06500 p 2 2 37 i sprawdzona wobec wskaźnika mieszanego

c) Wodorotlenek sodowy cz d a , roztwór 0,01N

d) Wskaźnik mieszany przygotowany wg PN-76/C-06501 p 2 4 4

5 4 6 2 Wykonanie oznaczania W kolbie stożkowej pojemności 250 cm³ odważyć około 10 g chloroparafiny z dokładnością do 0,01 g, dodać 20 cm³ czterochloru węgla, a następnie 100 cm³ wody i wymieszać

Przenieść zawartość kolby do rozdzielacza pojemności 250 cm³, energicznie wytrząsając w ciągu 1 min i pozostawić do rozdzielenia warstw, po czym dolną warstwę należy odrzucić, a górną przenieść do tej samej kolby stożkowej i dodać 4 + 5 kropli wskaźnika mieszanego

Jeżeli zabarwienie wyciągu będzie zielone, chloroparfina nie zawiera kwasów. W przypadku gdy po dodaniu wskaźnika mieszanego wyciąg wodny zabarwi się na kolor fioletowoczerwony, należy miareczkować z mikrobiurety roztworem wodorotlenku sodowego do zmiany zabarwienia na zielone

Zawartość kwasów (X_3) w przeliczeniu na HCl, obliczyć w procentach wg wzoru

$$X_3 = \frac{V \cdot 0,00036465 \cdot 100}{m} \quad (4)$$

w którym

V - objętość ściśle 0,01N roztworu wodorotlenku sodowego, zużyta na miareczkowanie wyciągu wodnego, cm³,

m - odważka badanej chloroparafiny, g,
0,00036465 - ilość kwasu solnego odpowiadająca 1 cm³ ściśle 0,01N roztworu wodorotlenku sodowego, g

5 4 6 3 Wynik Za wynik należy przyjąć średnią arytmetyczną wyników co najmniej dwóch oznaczeń nie różniących się między sobą więcej niż o 0,002 wartości bezwzględnej

5 4 7 Oznaczanie zawartości substancji lotnych W naczynku wagowym o średnicy 40 mm i wysokości 40 mm, uprzednio wysuszonym do stałej masy w temperaturze 130°C, odważyć około 20 g badanej chloroparafiny z dokładnością

do 0,0002 g. Naczynko z odważoną chloroparafina umieścić na 2 h w suszarce w temperaturze 130°C. Po ostudzeniu w eksykatorze, zważyć

Zawartość substancji lotnych (X_4) obliczyć w procentach wg wzoru

$$X_4 = \frac{m - m_1}{m} \cdot 100 \quad (5)$$

w którym

m - odważka badanej chloroparafiny, g,
 m_1 - masa chloroparafiny po wysuszeniu, g

Za wynik należy przyjąć średnią arytmetyczną wyników co najmniej dwóch oznaczeń, nie różniących się między sobą więcej niż o 0,1 wartości bezwzględnej

5 4 8 Oznaczanie zawartości składników nierozpuszczalnych w trójchloroetylenie Wykonac wg PN-77/C-97057, z tym że zamiast benzenu użyć trójchloroetylen. Do oznaczania odważyć 50 g badanej chloroparafiny

5 4 9 Oznaczanie zawartości wody - wg PN-66/C-04523

5 4 10 Oznaczanie stabilności

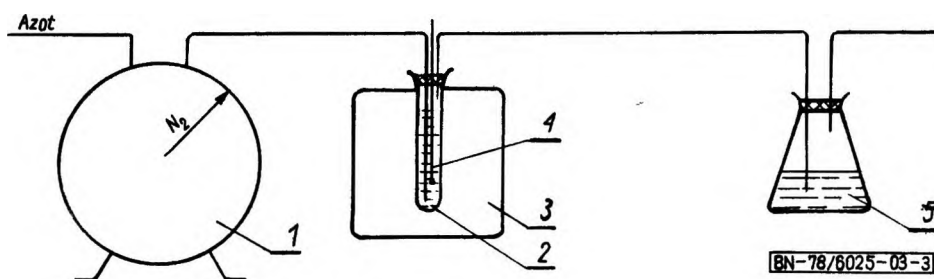
5 4 10 1 Aparatura i przyrządy

- Gazomierz laboratoryjny (1)
- Probówka o średnicy wewnętrznej 50 mm (2)
- Termostat lub podwójna łaźnia olejowa (3)
- Termometr do 200°C o działce elementarnej 1°C (4)
- Kolba stożkowa pojemności 200 cm³ (5)

5 4 10 2 Odczynniki i roztwory

- Azot sprężony
- Kwas solny cz d a , roztwór 0,1N
- Olej parafinowy cz
- Wodorotlenek sodowy cz d a , roztwór 0,1N
- Wskaźnik mieszany, przygotowany wg PN-76/C-06501 p 2 4

5 4 10 3 Wykonanie oznaczania Aparaturę zestawic wg rys 3

W probowce (2) umieścić 20 g badanej chloroparafiny, odważonej z dokładnością do 0,02 g i 20 g oleju parafinowego. Probówkę zatkać korkiem, przez który przechodzą dwie rurki szklane pod kątem prostym oraz termometr (4).

Rurkę szklaną sięgającą do dna probówki połączyć z węzłem odprowadzającym azot, a rurkę krótszą sięgającą 10 mm poniżej korka połączyć z kolbą stożkową (5).

Do kolby stożkowej (5) odmierzyć 50 cm³ roztworu wodorotlenku sodowego (V) oraz 0,1 cm³ wskaźnika mieszanego. Probówkę z badaną chloroparafina umieścić w termostacie (3) i ogrzewać do temperatury 70°C lub 175°C.

Po osiągnięciu żądanej temperatury, przepuszczać azot przez gazomierz (1), badaną chloroparafina i kolbę stożkową z roztworem wodorotlenku sodowego z szybkością 12 dm³/h, utrzymując temperaturę 70°C lub 175°C w ciągu 4 h.

Wydzielający się z chloroparafiny chlorowódz jest pochłaniany w kolbie stożkowej w roztworze wodorotlenku sodowego.

Nadmiar wodorotlenku sodowego odmiareczkować kwasem solnym (V₁).

Stabilność chloroparafiny (X₅) obliczyć w procentach wg wzoru

$$X_5 = \frac{(V - V_1) \cdot 0,0036465 \cdot 100}{m} = \frac{(V - V_1) \cdot 0,36465}{m} \quad (6)$$

w którym

V - objętość ściśle 0,1N roztworu wodorotlenku sodowego wzięta do oznaczania, cm³,

V₁ - objętość ściśle 0,1N roztworu kwasu solnego zużytego do zmiareczkowania nadmiaru wodorotlenku sodowego, cm³,

m - odważka badanej chloroparafiny, g,

0,0036465 - ilość kwasu solnego odpowiadająca 1 cm³ ściśle 0,1N roztworu wodorotlenku sodowego, g

5 4 10 4 Wynik Za wynik należy przyjąć średnią arytmetyczną wyników co najmniej dwóch oznaczeń, nie różniących się między sobą więcej niż o 0,5 wartości bezwzględnej.

5 4 11 Oznaczanie lepkości wykonać wg PN-68/C-04019 w temperaturze 20°C. Stosować kulkę nr 5.

5 4 12 Sprawdzenie nieobecności wolnego chloru

5 4 12 1 Odczynniki i roztwory

a) Benzen cz d a

b) Jodek potasowy cz d a, roztwór alkoholowy 10-procentowy

c) Skrobia cz, roztwór 0,5-procentowy przygotowany wg PN-68/C-06500 p 2 2 34

d) Tiosiarczan sodowy cz d a, roztwór 0,1N

5 4 12 2 Wykonanie oznaczania Do rozdzielacza pojemności 100 cm³ odważyć 10 g chloroparafiny z dokładnością do 0,01 g. Dodac 30 cm³ benzenu, wytrząsać, następnie dodac 2 cm³ roztworu jodku potasowego i wytrząsać. Następnie dodac 2 cm³ świeżo przyrządzonego roztworu skrobi i wytrząsać.

Jeżeli warstwa dolna zabarwi się, spuścić ją do kolby stożkowej pojemności 25 cm³ i miareczkować z mikrobiurety roztworem tiosiarczanu sodowego.

Jeżeli roztwór odbarwi się do jednej kropli tiosiarczanu sodowego, produkt odpowiada wymaganiom normy.

5 5 Interpretacja wyników Wartości liczbowe występujące w normie oraz wyniki obliczeń należy interpretować zgodnie z PN-70/N-02120 p 3 3 2 (metoda Z).

5 6 Zaświadczenie o wynikach badań Dla każdej partii produktu uznanej za zgodną z wymaganiami normy, należy wystawić i przesłać odbiorcy zaświadczenie stwierdzające zgodność produktu z wymaganiami normy.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1 Instytucja opracowująca normę - Zakłady Chemiczne OŚWIĘCIM w Oświęcimiu

2 Istotne zmiany w stosunku do BN-70/6025-03

a) zaostrzono wymagania w zakresie zawartości kwasów, substancji lotnych oraz stabilności produktu,

b) zaktualizowano postanowienia dotyczące pakowania, znakowania, transportu i pobierania próbek,

c) wprowadzono metodę oznaczania zawartości związa-

nego chloru wg zalecenia RWPG PC 4547-74, po uprzednim dopracowaniu,

d) wprowadzono metodę oznaczania zawartości kwasów wg zalecenia RWPG PC 4547-74,

e) wprowadzono układ jednostek SI

3 Normy i dokumenty związane

PN-66/C-04004 Przetwory naftowe Oznaczanie gęstości (masy właściwej)

- PN-68/C-04019 Pomiar lepkości dynamicznej lepkościomierzem Høplera
- PN-67/C-04500 Produkty chemiczne Wytyczne pobierania i przygotowywania próbek
- PN-66/C-04523 Oznaczanie zawartości wody metodą destylacyjną
- PN-58/C-04526 Okreslanie barwy za pomocą skali jodowej
- PN-68/C-06500 Analiza chemiczna Przygotowanie odczynników, roztworów pomocniczych oraz roztworów do kolorymetrii i nefelometrii
- PN-76/C-06501 Analiza chemiczna Przygotowanie roztworów wskaźników i roztworów buforowych
- PN-74/C-60008 Probniki do pobierania próbek produktów bezkształtnych
- PN-77/C-97057 Produkty węglpochodne Oznaczanie składników nierozpuszczalnych w benzynie
- PN-70/N-02120 Zasady zaokrąglania i zapisywania liczb
- PN-64/O-79021 System wymiarowy opakowań
- PN-76/O-79252 Transportowe jednostki opakowaniowe. Znaki i znakowanie Wymagania podstawowe
- BN-76/5046-03 Opakowania transportowe metalowe Bębny ciężkie z obręczami nasadzonymi
- BN-73/6411-03 Opakowania transportowe z tworzyw sztucznych Bębny z poliolefin Wymagania i badania
- Przepisy o ładowaniu i wyładowywaniu wagonów towarowych w komunikacji wewnętrznej Załącznik 10 do DKP (Dz T i ZK z 1968 r nr 4, poz 10) wraz z późniejszymi zmianami
- Instrukcja o ładowaniu samochodów ciężarowych i przyczep Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 marca 1963 r (Mon Pol nr 24, poz 23 z 1963 r)
- 4 Dokumenty międzynarodowe i normy zagraniczne
- RWPG PC 4547-74 Хлоропарафины жидкие
- CSRS ČSN 65 7102 Chlorovany parafin 40
- NRD TGL 18 578 Blatt 1 - 1973 Chloroparafin WP 42
- 5 Symbol wyrobu wg SWW
- dla chloroparafiny 10 - 1284-29,
- dla chloroparafiny 40 - 1282-13

10 **BN-78/6025-03 Produkty organiczne Chloroparafina 10 i 40**
X 25

zmiana 1
15 2 80 r

W punkcie 3 c) zamiast σ_4^{30} kg/m³ (g/cm³),

powinno być σ_4^{50} kg/m³ (g/cm³)

(Biuletyn PKNMiJ nr 6-7/80 poz 44)